

[Ole Bjørn Kraft.]

og utilstrækkeligt og magtesløst, som det er, saa vil det i store Kredse i Sverige blive følt som en Svækkelse ogsaa af den svenske Situation og af Nordens Situation, og herudfra har man udtalt, at vilde man gavne det samlede Nordens Sag, saa burde hvert Land paa samme Maade, som Sverige har gjort det, bringe sit Forsvarsspørgsmaal i Orden. Det gør det Forslag, som her foreligger, ikke, og derfor er det ikke at staa paa Virkelighedens Grund at hævde, at vi kan ordne den Sag, saadan som det her foreslaas, uden at det faar Virkninger for vor Stilling udadtil i Almindelighed og først og fremmest i vort Forhold til Norden.

Denne Debat afslutter, uden at man ved, om Regeringen vil en virkelig Forhandling. Vi har hele Tiden tilbudt at gaa ind i en Realitetsdrøftelse. Jeg tror, at Regeringen paatager sig alt for stort Ansvar over for Fremtiden, hvis den afviser denne.

Westermann: Den højtærede Forsvarsminister indvendte, at min Kritik af Nedskæringen af Flaaden var urigtig, og at min Paastand om, at Flaaden var reduceret med 25 pCt., ikke var rigtig. Forholdet er det, at i Bemærkningerne til 1932-Loven — hverken i denne eller i Lovforslaget her foreligger i selve Teksten noget som helst om Størrelsen — var der forudsat 9 Torpedobaade og 7 Undervandsbaade og i Bemærkningerne til Lovforslaget her henholdsvis 8 og 4. Regeringspartierne har ganske vist ved Lovens Gennemførelse i 1932 taget Afstand fra Loven paa et sagligt Grundlag og sagt, at det var just ikke dette, de ønskede, for de ønskede kun Varetagelse af Bevogtningsopgaver o. lign., men de kan ikke af den Grund fralægge sig Ansvaret for, at Loven økonomisk skulde være holdbar og ærlig. Den naturlige Konsekvens af Tilslutningen maatte være, i det Øjeblik Ministeren efter at være tiltraadt erkender, at 1932-Loven ikke økonomisk kan gennemføres, at man da sætter Budgettet op, saaledes at 1932-Loven kan gennemføres. Dette sker ikke. Derimod finder der en betydelig Nedskæring Sted, saaledes at man kommer i Overensstemmelse, i hvert Fald omtrent, med det Budget, som var forudsat i 1932-Loven. Den højtærede Minister vil oven i Købet kræve Laurbær for at have stoppet det Forfald, som Flaaden har været i igennem en Række Aar, men jeg kan ikke være med til at plukke disse Laurbær til den højtærede Minister, fordi Nedgangen kun er standset ved yderligere at gaa ned, meget betydeligt

ned, med de 25 pCt. i Kravet til Flaaden, og efter min Mening ned under enhver rimelig og forsvarlig Grænse for en Flaades Størrelse og Effektivitet.

Iøvrigt er hele 1932-Ordningens Gennemførelse, som den højtærede Forsvarsminister sagde ikke vilde kunne opnaas til mere end ca. Halvdelen af, hvad der var forudsat, i meget væsentlig Grad blevet forsinket ved, at der er taget Beløb paa Nybygningskontoen og Vedligeholdelseskontoen til den Ombygning af „Niels Juel“, som efter min bestemte Formening henhører under særlig Bevilling i Henhold til de Bemærkninger, som findes i 1932-Loven. Der siges:

„Anses til den Tid Fornyelse af Artillerimateriel for nødvendig, maa dette ske ved særlige Bevilling.“

Det, der skete med „Niels Juel“, den Ombygning, der dér er Tale om, maa betragtes som en Fornyelse, hvortil der burde have været søgt særlig Bevilling.

Saa talte den højtærede Forsvarsminister om Artilleriskibene og sagde, at det var rigtigt nok, at de kostede 2 Mill. Kr. pr. Stk. pr. Aar, men at det var et ganske andet Forhold, der gjorde sig gældende i det Øjeblik, man skulde bygge 2 Artilleriskibe i Løbet af 5 Aar. Nu har jeg ikke bedt om at faa 2 Artilleriskibe i Løbet af 5 Aar. Lad os sætte en Aarrække paa 8 Aar; jeg tror, at det er den Aarrække, Orlogsværftet kan gennemføre det paa. Men selv om vi sætter 5 Aar og det bliver 10 Mill. Kr. om Aaret, vil det dog ogsaa medføre, at i de derefter følgende 19 Aar, som altsaa er Resten af Artilleriskibenes Levealder, vilde man kunne spare den tilsvarende Nybygningskonto, saaledes at det samlede Beløb ikke blev større. Den danske Stat er formentlig endnu saa solvent, at den vilde kunne optage et Laan af denne Størrelse, naar det blev afbetalt af Normalbudgettet senere. En Forøgelse med 2 Artilleriskibe vilde give hele Flaaden en ganske anden Karakter, virkelig give den Karakter af at være en Flaade, og det vilde ogsaa gøre, at den blev i Stand til at løse de Opgaver, som Forsvarsministeren selv forventer at den skulde kunne løse.

Det vilde altsaa alt i alt dreje sig om ca. 4 Mill. Kr. mere om Aaret, men det er jo ikke mærkeligt, at der maa komme store økonomiske Krav paa een Gang til at faa opbygget en Flaade, efter at Flaaden dels har været saboteret under 1922-Ordningen dels har været undergivet en Lovbestemmelse fra 1932, som den højtærede Forsvarsminister selv har erkendt har været uærlig i Forhold til det Materiel, der var forudsat.